

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **MELISANA s.r.o.**
sídlem Příkop 843/4, Brno
zastoupen Ing. Jiřím Pavlíkem, daňovým poradcem
sídlem Mlýnská 326/13, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.12.2015, č.j. 43766/15/5300-22443-701728,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15.12.2015, č.j. 43766/15/5300-22443-701728, kterým byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena níže uvedená rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále je „správce daně“):

- platební výměr na daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) ze dne 24.10.2014, č.j. 3729880/14/3001-24801-709382, za zdaňovací období červenec 2012, kterým byl vyměřen nadměrný odpočet ve výši 242 820 Kč,
 - platební výměr na DPH ze dne 24.10.2014, č.j. 3730064/14/3001-24801-709382, za zdaňovací období srpen 2012, kterým byla vyměřena daň ve výši 803 698 Kč,
 - platební výměr na DPH ze dne 24.10.2014, č.j. 3730167/14/3001-24801-709382, za zdaňovací období září 2012, kterým byla vyměřena daň ve výši 1 189 130 Kč,
 - platební výměr na DPH ze dne 15.10.2014, č.j. 3730267/14/3001-24801-709382, za zdaňovací období říjen 2012, kterým byla vyměřena daň ve výši 67 972 Kč,
 - platební výměr na DPH ze dne 24.10.2014, č.j. 3730321/14/3001-24801-709382, za zdaňovací období listopad 2012, kterým byl vyměřen nadměrný odpočet ve výši 290 321 Kč,
 - platební výměr na DPH ze dne 24.10.2014, č.j. 3730431/14/3001-24801-709382, za zdaňovací období prosinec 2012, kterým byl vyměřen nadměrný odpočet ve výši 534 717 Kč,
 - platební výměr na DPH ze dne 24.10.2014, č.j. 3730500/14/3001-24801-709382, za zdaňovací období leden 2013, kterým byla vyměřena daň ve výši 3 837 175 Kč,
 - platební výměr na DPH ze dne 24.10.2014, č.j. 3735650/14/3001-24801-709382, za zdaňovací období únor 2013, kterým byla vyměřena daň ve výši 2 199 850 Kč,
 - platební výměr na DPH ze dne 24.10.2014, č.j. 3735776/14/3001-24801-709382, za zdaňovací období březen 2013, kterým byla vyměřena daň ve výši 1 591 532 Kč,
 - platební výměr na DPH ze dne 24.10.2014, č.j. 3735900/14/3001-24801-709382, za zdaňovací období duben 2013, kterým byla vyměřena daň ve výši 1 846 797 Kč,
 - platební výměr na DPH ze dne 24.10.2014, č.j. 3736195/14/3001-24801-709382, za zdaňovací období květen 2013, kterým byl vyměřen nadměrný odpočet ve výši 674 364 Kč,
 - platební výměr na DPH ze dne 24.10.2014, č.j. 3736388/14/3001-24801-709382, za zdaňovací období červen 2013, kterým byl vyměřen nadměrný odpočet ve výši 444 994 Kč.
2. Pokud jde o žalobu v části, v níž se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15.12.2015, č.j. 38680/15/5300-22443-701728, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzen platební výměr na DPH ze dne 8.9.2014, č.j. 3487995/14/3001-24801-709382, o té již bylo zdejší soudem pravomocně rozhodnuto výrokem II. rozsudku ze dne 6.3.2018, č.j. 62 Af 22/2016-208, tak, že zdejší soud žalobu v této části zamítl.

I. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce namítá, že územní pracoviště Brno I., které vydalo prvostupňová rozhodnutí, se nenachází v sídle Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj; taková územní pracoviště je s ohledem na § 8 odst. 5 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky (dále jen „zákon č. 456/2011“), možné tvořit pouze vyhláškou. Uvedené pravidlo finanční správa podle žalobce obešla prostřednictvím svého organizačního řádu. Územní pracoviště Brno I. tak podle žalobce nebylo v rozhodném období správním orgánem s pravomocí a působností, a jeho rozhodnutí jsou tudíž nicotná.

4. Žalobce dále namítá, že odůvodněně odmítl podepsat zprávu o daňové kontrole, neboť správce daně v ní nereagoval na jeho námitky a požadavky; zpráva tak nemůže být použitelným důkazním prostředkem.
5. Žalobce dále namítá, že žalovaný vydal napadená rozhodnutí na základě neúplného spisového materiálu - žalovaný v rozhodnutí č.j. 43766/15/5300-22443-701728 uvádí, že žalobce nereagoval na výzvy odvolacího orgánu, přestože obdržel odpověď žalobce, která byla odeslána dne 8.12.2015.
6. Co se týká přiřítání účasti žalobce na daňovém podvodu, žalobce namítá, že správce daně nevzal v úvahu všechny důkazy pro a proti, zejména pak důkazy ve prospěch žalobce; správce daně nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Žalovaný pak odkázal na nedefinované objektivní okolnosti. Správce daně též postupoval v rozporu s § 92 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), jeho postup je netransparentní a nepřezkoumatelný. Napadené rozhodnutí je nicotné, neboť trpí vadami, které jej činí zjevně vnitřně rozporným. Správce daně podle žalobce postupoval protiprávně, když vyměřil daň podle objektivních okolností, které však nejsou definovány žádným zákonem ani směrnicí EU. Správce daně neprovedl žádný důkaz prokazující, že žalobce mohl a měl vědět skutečnosti správcem daně dovozované, a nevypořádal se s tvrzeními a důkazy předloženými žalobcem.
7. Pokud žalovaný uvádí, že nebylo možné ověřit sled jednotlivých obchodů, žalobce namítá, že správci daně byl na elektronickém nosiči předložen popis jednotlivých obchodů. Každý obchod byl dokladován v samostatné složce. Správce daně tak mohl snadno a jednoduše označit transakce, které považuje za neprokázané, a u nich v souladu se zákonem rozhodnout o případném neuznání nároku na odpočet. Značný objem uskutečněných tuzemských zdanitelných plnění vykázaných na řádku 2 daňového přiznání podle žalobce zpráva o daňové kontrole pomíjí a žádným způsobem se nevyjadřuje k osudu nároku na odpočet na vstupu při pořízení tohoto zboží.
8. Podle žalobce daň nebyla stanovena na základě dokazování a správce daně přitom zároveň nerozhodl o použití pomůcek; není zřejmé, na základě čeho byla daň stanovena.
9. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby soud napadená rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňová zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí, přičemž odkazuje na argumentaci obsaženou v odůvodnění napadených rozhodnutí.
11. K odpovědi žalobce na písemnost správce daně č.j. 38679/15/5300-22443-701728 žalovaný uvádí, že ta ničeho zásadního do řízení nepřinesla. Výsledky mezinárodního dožádání nezpochybnilly existenci žalobcem vykazovaných obchodních transakcí; žalovaný se však v dané věci nezabýval popřením existence vykazovaných transakcí s V-TRANS-SPEDICO Kft., nýbrž naplněním podmínek pro odpočet daně při existenci řetězce plátců DPH stížených podvodem na této dani.
12. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejším soudem. Z výše uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Průběh řízení před soudem

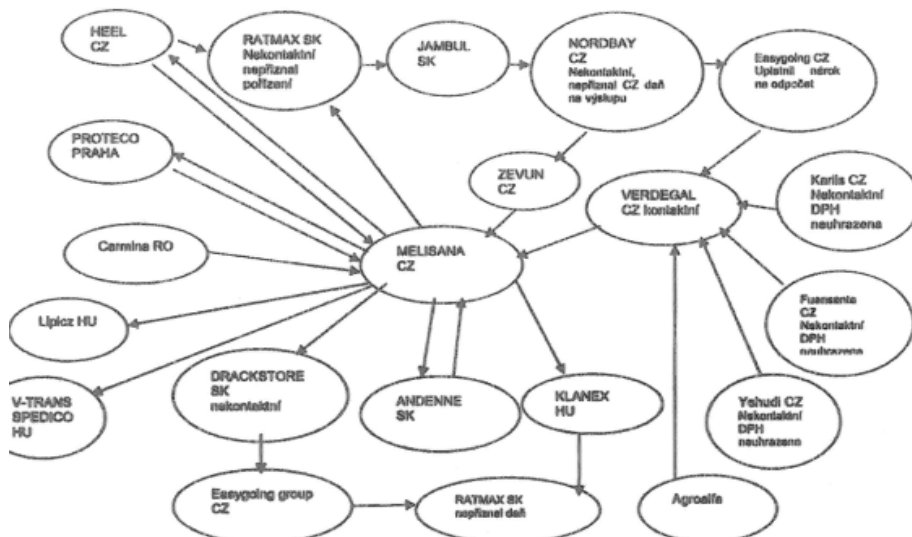
13. Zdejší soud již o žalobě jednou rozhodl, a to rozsudkem ze dne 6.3.2018, č.j. 62 Af 22/2016-208, jehož výrokem I. napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 15.12.2015, č.j. 43766/15/5300-22443-701728, zrušil, neboť žalovaný toto rozhodnutí vydal, aniž by se vypořádal s vyjádřením žalobce k výzvě správce daně v rámci doplnění odvolacího řízení o nová zjištění, což mohlo podle zdejšího soudu mít za následek nezákonnost rozhodnutí žalovaného. Ve vztahu k rozhodnutí žalovaného ze dne 15.12.2015, č.j. 38680/15/5300-22443-701728, žalobu výrokem II. svého rozsudku zamítl. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud vyhověl a výrok I. rozsudku zdejšího soudu zrušil.
14. Nejvyšší správní soud se ve svém zrušujícím rozsudku ze dne 16.5.2019, č.j. 1 Afs 98/2018-27, s výše uvedeným názorem zdejšího soudu neztotožnil. Podle Nejvyššího správního soudu opomenutí vyjádření žalobce k doplnění dokazování žalovaným nemusí být bez dalšího vadou, která má vliv na zákonnost rozhodnutí žalovaného ze dne 15.12.2015, č.j. 43766/15/5300-22443-701728, a proto Nejvyšší správní soud uložil zdejšímu soudu věcně přezkoumat napadené rozhodnutí žalovaného i ve světle vyjádření žalobce v odvolacím řízení, a toto vyjádření zohlednit zejména z toho hlediska, zda z jeho obsahu plynou pro věc samu zcela podstatné skutečnosti či nikoli.
15. Zdejší soud tedy posoudil důvodnost žaloby opětovně, vázán ve smyslu § 110 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v jeho rozsudku ze dne 16.5.2019, č.j. 1 Afs 98/2018-2721.3.2019.

IV. Posouzení věci

16. Žaloba byla podána včas (§ 72 s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
17. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného, bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s.
18. Pokud žalobce namítal, že územní pracoviště Brno I. nemělo působnost a pravomoc ke své činnosti, neboť podle žalobce nedošlo k jeho zřízení v souladu se zákonem č. 456/2011 Sb., tak zdejší soud se s touto argumentací žalobce neztotožňuje.
19. Podle § 8 odst. 5 zákona č. 456/2011 Sb. územní pracoviště finančního úřadu, které se nenachází v jeho sídle, stanoví ministerstvo vyhláškou.
20. Sídlem Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, stejně jako dotčeného územního pracoviště, je město Brno. V rámci vyhlášky č. 48/2012 Sb. je v příloze uveden seznam územních pracovišť finančních úřadů, která se nenacházejí v jejich sídle; uvedena jsou zde ta pracoviště, která se nacházejí v jiném sídelním městě než příslušný finanční úřad. Námitku nicotnosti prvostupňových rozhodnutí soud s ohledem na uvedené nepovažuje za důvodnou. Nad rámec argumentace žalobce je nutné zdůraznit, že územní pracoviště je pracovištěm příslušného finančního úřadu, který je tím správním orgánem, který je ve smyslu § 10 zákona č. 456/2011 Sb. nadán kompetencí provádět postup k odstranění pochybností, daňovou kontrolu a vykonávat správu daní; není to tedy územní pracoviště, které by bylo nositelem

pravomoci vydat prvostupňová rozhodnutí. Tímto správním orgánem je příslušný finanční úřad, ve vztahu k němuž je územní pracoviště jeho organizační jednotkou.

21. Podstatou sporu je otázka, zda správce daně a žalovaný oprávněně vyloučili nároky žalobce na odpočet daně u zdanitelných plnění (obchodů se zemědělskými komoditami) ve smyslu § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dál jen „ZDPH“), ve zdaňovacích obdobích červenec 2012 až červen 2013 s ohledem na skutečnost, že žalobce mohl či měl vědět o tom, že přijal nebo uskutečnil tato plnění v řetězci zasaženém daňovým podvodem. S podstatou sporu se tudíž míjí žalobní námitka, že mu bylo vytýkáno nepředložení sledu obchodů a neprokázání uskutečněných transakcí; na takovém argumentu napadené rozhodnutí nestojí. Žalovaný naopak v bodu 72 svého rozhodnutí zdůraznil, že žalobci byly nároky na odpočet odepřeny nikoli z důvodu neunesení důkazního břemena ve smyslu prokázání uskutečněných plnění, nýbrž proto, že bylo prokázáno, že žalobcem deklarované transakce byly součástí řetězového podvodu na DPH a že žalobce o svém zapojení vědět měl a mohl. V bodu 52 napadeného rozhodnutí žalovaný také zdůrazňuje, že se správce daně podrobně zabýval všemi obchody žalobce, ale právě s ohledem na existenci podvodu na DPH u transakcí se zemědělskými komoditami nemohl prvostupňový správce daně přistoupit na požadavek vyloučení nároku na odpočet DPH pouze u některých položek.
22. Podkladem pro platební výměry na DPH za zdaňovací období měsíců červenec 2012 až červen 2013 byla zpráva o daňové kontrole ze dne 7.10.2014, č.j. 3690891/14/3001-05406-703931, kterou žalobce odmítl podepsat. Z napadeného rozhodnutí, seznámení se zjištěnými skutečnostmi v rámci odvolacího řízení ze dne 19.11.2015 a ze dne 17.8.2015 (shrnující výsledky mezinárodního dožádání do Maďarska) a zprávy o daňové kontrole ze dne 7.10.2014, č.j. 3690891/14/3001-05406-703931, na něž zdejší soud v podrobnostech odkazuje, vyplývá, že správce daně v rámci dokazování prověřoval prostřednictvím tuzemských i mezinárodních dožádání řetězce obchodních transakcí na území Evropské unie, jejichž účastníky byly kromě žalobce také další tuzemské daňové subjekty a dále daňové subjekty ze Slovenska, Maďarska a Rumunska. Předmětem ekonomické činnosti žalobce byl obchod s obilím, surovým tabákem, osivy a krmivy, z něhož žalobce uplatnil nárok na nadměrné odpočty DPH ve výši 56 018 052 Kč. Podle zjištění správce daně se měl žalobce účastnit obchodů se zemědělskými komoditami (řepka, pšenice, kukuřice), u nichž v rámci řetězce subjektů postupným přeprodejem zboží docházelo k nárokování nadměrných odpočtů a daň z deklarovaných obchodů nebyla některým z účastníků v řetězci či větve řetězce odvedena.
23. Správce daně zjistil následující řetězce transakcí:

Dále správce daně zjistit tento řetězec transakcí: ANDENNE (SK)→ žalobce→ K-LIZ-BETH TRADE Kft., VALEO VITA Kft. A INTERRITUS HUNGARY Kft (HU)

24. Bylo zjištěno, že obchodní transakce mezi výše uvedenými subjekty probíhaly tak, že se zboží ze skladů na Slovensku postupným prodejem mezi jednotlivými články dostalo zpět na Slovensko. Část obchodů byla vykazována jako třístranné obchody, v nichž byl žalobce prostředním článkem v řetězci. Pokud jde o jednotlivé odběratele v Maďarsku, tak šlo často o subjekty, které byly nekontaktní či se nekontaktními staly, které se správcem daně nespolupracovaly a jejichž jednatelé se stávali v průběhu času nekontaktními.
25. Pokud jde o dodavatele NORDBAY s.r.o. a RATMAX s.r.o. ze Slovenska, ti neodvedli DPH. Dodavatel NORDBAY s.r.o. nevykázal v podaném daňovém přiznání žádné dodání zboží s místem plnění v tuzemsku, na výzvy správce daně nereaguje, sídlo má pouze virtuální a od svého založení třikrát změnil jednatele. Pokud jde o VERDEGAL s.r.o. (hlavní dodavatel žalobce), tak jeho dodavatel Fuensanta, s.r.o. nedoložil plnění pro odběratele VERDEGAL s.r.o., neodvedl DPH, je nekontaktním pro svého správce daně, má virtuální sídlo a čtyřikrát změnil svého jednatele. Dodavatelé Yehudi, s.r.o. a Karlis Business, s.r.o. neprokázali uskutečnění zdanitelných plnění pro VERDEGAL s.r.o., jsou nekontaktní, mají virtuální sídlo a neprovádí reálnou ekonomickou činnost.
26. Správce daně dále zjistil, že žalobce má bankovní účet na Slovensku u Tatra banky a.s., který používá pro třístranné obchody s maďarskými subjekty. Část plateb za zboží dodané žalobcem byla prováděna formou vkladu v hotovosti na tento bankovní účet. Hotovost vkládaly osoby odlišné od statutárních orgánů maďarských obchodních partnerů. Další část plateb proběhla bezhotovostními převody z účtů maďarských obchodních partnerů, jež byly také vedeny u Tatra banky a.s. Dále byly na účet žalobce připsány peněžní prostředky z běžných účtů CALYPSO INVEST s.r.o. a Invest Group Velký Meder s.r.o. u Tatra banky a.s., přičemž tyto platby byly deklarovány jako úhrady zboží dodávaného maďarskému odběrateli ANTEA DUE Kft.
27. V rámci mezinárodního dožádání bylo od maďarského správce daně zjištěno, že maďarští odběratelé žalobce K-LIZ-BETH TRADE Kft., VALEO VITA Kft. A INTERRITUS HUNGARY Kft. nepřiznávají DPH při pořízení zboží formou třístranného obchodu, přičemž tito odběratelé hradí žalobci platbu za zboží výše uvedeným způsobem. Podle

správce daně a žalovaného je nestandardní, aby se několik na sobě nezávislých a nijak personálně či majetkově propojených subjektů chovalo velmi podobným způsobem, tj. měly založené účty ve stejné bance ve státě, v němž nesídlí, a prováděly úhrady zboží vkladem v hotovosti osobami, jež nejsou statutárními orgány těchto subjektů. Správce daně a žalovaný dále poukázali na to, že většina odběratelů žalobce z jiného členského státu neměla skladovací prostory.

28. Pokud jde o dodavatele žalobce ANDENNE s.r.o. ze Slovenska, správce daně zjistil, že z transakcí se zbožím v rámci této větve řetězce ani maďarští odběratelé ani NORDBAY s.r.o. nepřiznali pořízení zboží ani DPH ve svých daňových přiznáních.
29. Pokud jde o maďarského odběratele žalobce KLANEX Kft., maďarský správce daně poukázal na rozpory mezi skutečným a deklarovaným stavem a dále na to, že deklarování přepravy zboží byli pouze fiktivní; nebylo tedy prokázáno, že by zboží vůbec bylo do Maďarska dopraveno.
30. Pokud jde o dodavatele DRACKSTORE s.r.o. (Slovensko), který deklaroval dodávky Easygoing group s.r.o., tak tyto dodávky měly být poté dodány na Slovensko odběrateli RATMAX s.r.o., který je však nekontaktním daňovým subjektem a pořízení zboží z jiného členského stavu nepřiznal. Podle správce daně zboží pravděpodobně zůstává na Slovensku a deklarované transakce jsou fiktivní. DRACKSTORE s.r.o. přiznal dodání zboží od žalobce ve zdaňovacím období měsíce srpna až listopadu roku 2012, přičemž odběratelé DRACKSTORE s.r.o. jsou totožné subjekty, které figurují jako přímí či nepřímí dodavatelé žalobce.
31. Pokud jde o odběratele žalobce v Rumunsku Carmina Halley, srl., tak v rámci dožádání se rumunskému správci daně nepodařilo získat žádné účetní či přepravní dokumenty, které by uskutečnění transakce doložily, stejně tak se nepodařilo zkontaktovat slovenského jednatele této společnosti.
32. Pokud jde o maďarského odběratele žalobce LIPCS FARM Kft., tak tento odběratel nepřiznal DPH při pořízení zboží v rámci třístranného obchodu a je pro maďarského správce daně nekontaktní. Pokud jde o maďarského odběratele V-TRANS-SPEDICO Kft., ten formálně uskutečnění transakce doložil, podle maďarského správce daně však v případě transakcí v celkové hodnotě 256 626 EUR nebyly uzavřeny písemné smlouvy a objednávky, což je v případě obchodů v tak vysokých hodnotách neobvyklé. Tento maďarský odběratel přitom vykazoval transakce jako běžné obchodní transakce, které byly až žalobcem vykázaný jako třístranný obchod. Platby pak probíhaly výše uvedeným způsobem přes účet u Tatrabanky a.s.
33. Správce daně a žalovaný na základě výše shrnutých zjištění poukázali na to, že u žalobce a jeho odběratelů byly zjištěny zásadní rozdíly ve vykazování intrakomunitárních plnění. Při uplatnění zjednodušeného postupu při dodání zboží formou třístranného obchodu dle § 17 ZDPH žalobcem, jakožto prostředním článkem řetězce, by měla prodávající osoba v členském státě, kde dojde k naložení zboží, vykazat v souhrnném hlášení dodání zboží prostřednímu subjektu v rámci transakce ve druhém členském státě a tato osoba by měla vykazat v souhrnném hlášení dodání zboží na kupující osobu, která je usazena ve třetím členském státě, kde dojde k vyložení zboží. Při tomto postupu prodávající subjekt uplatní osvobození od DPH na výstupu, prostřední subjekt je od DPH osvobozen a třetí subjekt v místě dodání je povinen přiznat DPH z pořízení zboží z jiného členského státu. Správce

daně zjistil, že jak maďarské subjekty, tak NORDBAY s.r.o. DPH z pořízení zboží nepřiznávají.

34. Výše uvedené správce daně a žalovaný vyhodnotili jako rozvětvený řetězec transakcí zasažených daňovým podvodem. S tímto závěrem se zdejší soud ztotožňuje, neboť výše uvedená zjištění týkající se přeprodávání zboží v transakcích, v nichž žalobce figuroval jako jeden ze článků řetězce, svědčí o nestandardních znacích vymykajících se běžným obchodním transakcím, přičemž v rámci těchto řetězců došlo vždy k nepřiznání DPH u jednoho ze subjektů.
35. Žalovaný a správce daně dále podle zdejšího soudu dostatečně specifikovali objektivní okolnosti, o něž opřeli svůj závěr, že žalobce mohl nebo musel vědět, že plnění, z něhož nárokoval odpočet DPH, bylo součástí daňového podvodu. Obecně platí, že tvrdí-li správce daně, že se daňový subjekt účastnil podvodného jednání, případně o tomto podvodném jednání v obchodním řetězci mohl a měl vědět, je jeho povinností shromáždit dostatečné množství důkazů, které tento závěr podporují; nesou tedy v tomto ohledu důkazní břemeno (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. června 2012 ve spojených věcech C-80/11 a C-142/11, *Mahagében kft proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága a Péter Dávid proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága*, bod 49). Odmítnutí nároku na odpočet je výjimkou ze základní zásady, kterou tento nárok představuje. Nárok osoby povinné k dani, která uskutečnila plnění, na odpočet daně z přidané hodnoty odvedené na vstupu, není dotčen okolností, že v řetězci dodávek, v němž byla tato plnění uskutečněna, je jiné plnění, které předchází nebo následuje po plnění uskutečněném touto osobou povinnou k dani, zasaženo podvodem s DPH, aniž by to osoba uplatňující nárok na odpočet DPH věděla nebo mohla vědět. Závěr o tom, že plátce DPH věděl či měl a mohl vědět, že se účastní plnění, které je součástí podvodu na DPH, zpravidla vyžaduje komplexní analýzu konkrétních podezřelých skutečností a posouzení jejich vzájemných souvislostí. „*Není povinností správních orgánů či dokonce správních soudů prokázat, jakým způsobem a konkrétně kterým z dodavatelů v řetězci byl spáchán podvod. V daňovém řízení musí být nicméně postaveno najisto, v jakých skutkových okolnostech daňový podvod spočíval. Správce daně přitom může vycházet z mnoha indicií, které mu jsou k dispozici (srov. již zmiňované rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 2 Afs 15/2014-59 a čj. 6 Afs 130/2014-60).*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.8.2016, č.j. 2 Afs 55/2016-38, č. 3505/2017 Sb. NSS). Při posuzování subjektivní stránky je nutno hodnotit, zda daný podnikatelský subjekt přijal při výkonu své hospodářské činnosti přiměřená opatření, která od něj lze rozumně vyžadovat, aby zajistil, že jeho plnění není součástí podvodu. Jen pokud z takové analýzy plyne, že podezřelé skutečnosti nejsou nahodilé, navzájem izolované a dobře vysvětlitelné i jinak než účastí plátce daně na podvodu na DPH, nýbrž naopak propojené a svými souvislostmi a charakterem vzájemného propojení výrazně zesilující podezření a minimalizující pravděpodobnost toho, že plátce daně jednal poctivě, lze uvedený závěr učinit.
36. Pokud jde o závěr, že žalobce mohl a měl vědět, že se takového řetězce zasaženého podvodem na DPH účastní, tak ten správce daně a žalovaný dovodili z následujících skutečností. Žalobce má jediného jednatele (P. S.), který bydlí na Slovensku, nemá žádné zaměstnance a veškerou činnost vykonává jen jeho prostřednictvím. Pokud jde o sídlo žalobce na adrese Příkop 843/4, Brno, jedná se pouze o virtuální sídlo. Žalobce nemá registrovanu ani provozovnu, s obchodními partnery jedná buď telefonicky nebo osobně

v kavárnách v obchodních centrech v České republice a v zahraničí, případně ve skladech na jižním Slovensku. Žalobce nevlastní žádné nemovitosti ani žádný další majetek s výjimkou osobního vozidla, nemá k dispozici vlastní skladovací prostory. K datu 31.12.2011 i k datu 31.12.2012 vykázal žalobce zásoby ve výši 0. Z předložených evidencí pro účely DPH přitom vyplynulo, že žalobce prodal menší objem zboží, než jaký nakoupil. Správce daně dále zjistil nesoulad mezi množstvím prodané řepky vykázaným ve skladové evidenci VERDEGAL s.r.o. (211 tun) a uvedeným v daňových dokladech vystavenými VERDEGAL s.r.o. pro žalobce (600 tun). Obdobně tomu tak bylo i v jiných zdaňovacích obdobích. Vzhledem k počtu a výši deklarovaných zdanitelných plnění, kdy mělo od července do prosince 2012 proběhnout přibližně 1 700 jízd kamionů, je podle správce daně nereálné, aby žalobce bez jakéhokoli zázemí, mající pouze jednatele s bydlištěm mimo území České republiky, bez zaměstnanců a zmocněnců k uzavírání obchodních transakcí byl schopen uskutečnit zdanitelná plnění v deklarovaném rozsahu.

37. Správce daně dále poukázal na to, že jediný jednatel a společník žalobce je zároveň jediným jednatelem a společníkem GLOBE ANTEA s.r.o. V průběhu kontrolních postupů žalobce postupně utlumoval svoji činnost, naopak GLOBE ANTEA s.r.o. začala od května 2013 uplatňovat nároky na odpočet DPH z obchodních transakcí se stejnou zemědělskou komoditou

a se stejnými dodavateli a odběrateli. Bylo zjištěno, že v rámci řetězců figurují ve statutárních orgánech českých subjektů fyzické osoby ze Slovenska, obdobně ve slovenských společnostech fyzické osoby z České republiky. Jednatelům maďarského obchodního partnera KLANEX Kft. byl R. D., který byl jediným jednatelem a společníkem NORDBAY s.r.o. Pokud jde o dodávky řepky od HEEL a.s., ty se vždy uskutečnily na sklad AGRONOVÁZ a.s. v Novém městě nad Váhom, kde na základě smlouvy o zajištění služeb dodávané zboží vždy přebíral zástupce za DRACKSTORE s.r.o. Za RATMAX s.r.o. a DRACKSTORE s.r.o. přitom jednal M. J., který byl jednatelem celkem šesti dalších slovenských společností. Jednatelkou DRACKSTORE s.r.o. byla R. J., která byla po určitou dobu také společnicí RATMAX s.r.o. Další jednání se účastnil dále R. J., který je zapsán jako jednatel 12 slovenských obchodních společností. Právě uvedené svědčí podle správce daně o personální propojenosti řady subjektů v jednotlivých větvích řetězce.

38. Správce daně dále poukázal na to, že pokud jde o smlouvy s dodavateli a odběrateli z jiných členských států, žalobce doložil pouze smlouvy uzavřené v roce 2013 s KLANEX Kft. a ANDENNE s.r.o. V případě odběratele DRACKSTORE s.r.o. žalobce nevěděl, zda smlouva byla uzavřena. Podle žalobce byly obchodní transakce domlouvány převážně ústně, telefonicky. Pokud jde o dodávky do jiného členského státu v rámci třístranného obchodu, tak na dodání zboží nebyly uzavřeny žádné písemné smlouvy ani písemné objednávky. Podle správce daně lze rozumně požadovat, aby v těchto případech, kdy se jedná o obchody se zbožím dosahujícím několika milionů Kč, byly uzavřeny písemné smlouvy; z toho plyne, že žalobce nepostupoval obezřetně. Žalobce si dále neprověřoval spolehlivost a důvěryhodnost svých obchodních partnerů a způsob navázání spolupráce podle správce daně neodpovídá jednání řádného hospodáře. Platby za nakoupené zboží probíhaly až po dodání, nebylo sjednáno zajištění úhrady, nebyly placeny zálohy (s výjimkou některých transakcí s ANDENNE s.r.o.). Žalobce hradil za zboží až poté, co obdržel platbu od svého odběratele. Nestandardním bylo též, že zboží během dopravy nebylo pojištěno.

39. Správce daně dále zjistil, že obchodní partner žalobce BION s.r.o. se žalobcem ukončil obchodování v roce 2012, ale až v únoru 2014 na žalobce podal insolvenční návrh. Neuhrazené dluhy tak mezi těmito subjekty nebyly po dobu dvou let vymáhány. Podle správce daně se jednalo o nestandardně dlouhou dobu. Správce daně dále poukázal na nestandardní platební podmínky v rámci obchodního vztahu žalobce s VERDEGAL s.r.o., který měl pohledávku za žalobcem jako odběratelem, avšak do insolvenčního řízení ji nepřihlásil a pouze dočasně přerušil dodávky. Skutečnost, že žalobce nebyl schopen splácet své dluhy vůči těmto dodavatelům, však nebránila tomu, aby pokračovali v obchodování s jinou společností, za kterou také vystupoval P. S.
40. Platby bezhotovostní formou probíhaly tak, že z účtu žalobce odešly na účet VERDEGAL s.r.o., odtud na účet Easygoing group s.r.o. a poté NORDBAY s.r.o. Všechny účty byly založeny u Raiffeisenbank a.s. NORDBAY s.r.o. tyto platby dále posílala na účet maďarské společnosti KLANEX Kft., který byl vedený na Slovensku. KLANEX Kft. byl zároveň významným odběratelem žalobce. Správce daně přitom zjistil, že k bankovním účtům žalobce, VERDEGAL s.r.o., Easygoing group s.r.o. a NORDBAY s.r.o., které byly všechny u Raiffeisenbank a.s., byly zaznamenány opakované přístupy ze shodných IP adres.
41. Pokud jde o původ obchodovaného zboží, ten není znám; žalobce k tomu správci daně sdělil, že znát původ zboží není v jeho kompetenci. Pokud jde o nakládku, kvalitu, případnou kontrolu a reklamace, tak k tomu žalobce uvedl, že to prováděli majitelé skladů, a podle žalobce se případ špatné dodávky nevyskytl. Žalobce se nakládek ani vykládek zboží neúčastnil. Podle správce daně se postup, kdy se daňový subjekt nezajímá o původ zboží v hodnotě několika milionů Kč a nekontroluje jeho kvalitu, zcela vymyká běžné obchodní praxi.
42. Správce daně také identifikoval řadu formálních vad listinných důkazů. Mezinárodní přepravní listy CMR, faktury za přepravu a vážní lístky vykazovaly řadu nesrovnalostí; žalobce však nepožadoval jejich opravu. Kupříkladu subjekt, označený jako odesílatel, neodpovídá tomu, který je uveden v kolonce pro podpis a razítko odesílatele či ve vážním lístku. V několika případech byly údaje na fakturách začerněny a přelepeny štítkem určitého přepravce. Správce daně dále poukázal na to, že žalobce v některých případech nakupoval stejné zboží od svého kupujícího, a to ještě za cenu vyšší, než za jakou mu zboží sám prodal, což se vymyká standardní obchodní praxi.
43. Pokud jde o výsledky dožádání získané v rámci doplnění odvolacího řízení dne 15.1.2015 a 22.1.2015 od maďarského správce daně, tak pokud jde o KLANEX Kft., byly maďarskou stranou formálně potvrzeny pouze dokumenty, jejichž věrohodnost je problematická. Pokud jde o zboží, to podle maďarského správce daně pravděpodobně na území Maďarska ani nevstoupilo, dodávky tak byly pouze fiktivní. Zástupce KLANEX Kft. R. D. ve své výpovědi odkázal na P. S. KLANEX Kft. neměl v Maďarsku, Slovensku či České republice žádné prostory, v nichž by skladoval zboží. Pokud jde o maďarského odběratele KATFIL TRANS Kft., maďarský správce daně nezjistil, že by tato společnost byla ekonomicky činná, její sídlo je registrováno na „office house“, poplatky za služby sídla nebyly uhrazeny, společnost nemá místo podnikání, má nesplněné závazky, nepodala daňové přiznání. Pokud jde o FÁNDLI ÉS MISZUNG TRANS Kft., maďarský správce daně uvedl, že tento deklarovaný odběratel je nekontaktní, se správcem daně nespolupracuje. Pokud jde o ANTEA DUE Kft., ani tu nebylo možné dodání zboží ověřit; jedná se o subjekt zabývající se velkoobchodem s dekoracemi, který se správcem daně nespolupracuje. Pokud jde o

výsledky dožádání ze dne 23.9.2015 k V-TRANS-SPEDICO Kft., tak maďarský správce daně zjistil, že zástupkyně této společnosti V. B. navázala spolupráci se žalobcem v roce 2012 prostřednictvím I. E. ze Slovenska. Žádné písemné smlouvy ani písemné objednávky se žalobcem neuzavřela, transakce byly prováděny prostřednictvím I. E., která informovala V. B. o tom, kdy se mají poslat vozidla (do Nového města nad Váhom). V. B. nebyla v kontaktu se žalobcem, vše dojednávala I. E. Tento maďarský odběratel neměl vhodný sklad ke skladování obilí, proto po zvážení zboží obilí ihned pokračovalo ke slovenským zákazníkům; skutečnosti, že se jedná o třístranný obchod, si V. B. nebyla vědoma; plnění vykazali jako dodání zboží do jiného členského státu, odpočetli DPH a nevygenerovali žádnou splatnou DPH.

44. Pokud žalobce namítal, že správce daně nevzal v úvahu důkazy ve prospěch žalobce a nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, tak z výše uvedeného je zřejmé, že žalobce nemá pravdu. Zjištění správce daně ve svém celku dokládají jak existenci podezřelého řetězce transakcí, tak nestandardní způsob přístupu žalobce – obezřetný obchodník s praxí by v případě uvedených řetězců musel pojmout podezření ohledně skutečného smyslu realizovaných transakcí. Podle zdejšího soudu zjištění správce daně neobsahují žádné skutečnosti, které by svědčily ve prospěch žalobce tak, že by bylo možné uzavřít, že o podvodném řetězci nemohl vědět, zejména těmito „důkazy ve prospěch“ nejsou v žalobě vytržené pasáže z textu protokolu o seznámení se daňového subjektu s výsledkem kontrolního zjištění, které se týkají potvrzení některých transakcí (PROTECO PRAHA, spol. s r.o., FIORE, AGRODAKO, přeprava přepravníkem MEIXNER & HANUŠ); tyto pasáže se navíc netýkají samotného způsobu sjednávání obchodů a obecně laxního přístupu žalobce k mnohamilionovým transakcím; k tomu žalobce v žalobě neuvádí žádné argumenty. Podle zdejšího soudu výše uvedené objektivní skutečnosti ve svém celku jednoznačně dokládají, že žalobce si nepočínal s péčí řádného hospodáře a obchodoval výše uvedeným způsobem v rámci transakcí vykazujících řadu neobvyklých znaků.
45. K námitce, že daň nebyla stanovena dokazováním, přičemž současně nebylo rozhodnuto o použití pomůcek, zdejší soud uvádí, že ze zprávy o daňové kontrole ve spojení s napadeným rozhodnutím žalovaného č.j. 43766/15/5300-22443-701728 vyplývá, že správní orgány svůj závěr postavily na tom, že prokázaly, že žalobce byl součástí řetězce transakcí stížených podvodem na DPH a že o své účasti na podvodu vědět měl či mohl. Žalobci se zjištění a závěry správce daně a žalovaného nepodařilo relevantním způsobem vyvrátit, a proto mu nebyl uznán nárok na odpočet daně. Ze zprávy o daňové kontrole ani z napadeného rozhodnutí č.j. 43766/15/5300-22443-701728 nikterak nevyplývá, že by správní orgány rezignovaly na dokazování; proto nebylo důvodu přistoupit ke stanovení daně podle pomůcek, které je namístě ve zcela jiných situacích, kdy je potřeba náhradním způsobem kvalifikovaně odhadnout základ daně a daň, aby se takto odhadnuté částky co nejvíce blížily skutečné ekonomické realitě daňového subjektu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.7.2006, č.j. 2 Afs 207/2005-55, č. 1472/2008 Sb. NSS). V nyní posuzovaném případě ale nebylo důvodu, aby správce daně pomocí pomůcek cokoli odhadoval ohledně plnění, u nichž nárok na odpočet DPH z důvodu zatížení transakcí podvodem na DPH odepřel. Zdejší soud v této souvislosti zdůrazňuje, že daňový subjekt má obecnou povinnost učinit přiměřená opatření k zamezení podvodům na dani z přidané hodnoty. Neobvyklá cena obchodované komodity, dlouhodobě nestandardní způsob obchodování a absence účinných vnitřních kontrolních mechanismů mohou být indiciemi nasvědčujícími tomu, že daňový subjekt věděl nebo měl vědět, že se svou ekonomickou aktivitou účastní podvodu na dani z přidané hodnoty (rozsudek Nejvyššího správního

soudu ze dne 25.6.2015, č.j. 6 Afs 130/2014-60, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.6.2015, č.j. 2 Afs 15/2014-59). Tyto skutečnosti zásadně prokazuje správce daně, přičemž platí, že pokud daňový subjekt předestře své verze podložené relevantními skutečnostmi o tom, že obchodní transakce či některé její části byly v rámci jeho běžné obchodní praxe standardní, je na správci daně, aby přesvědčivě odůvodnil, že se o běžnou obchodní praxi nejednalo a na základě čeho tak usuzuje (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.1.2018, č.j. 5 Afs 60/2017-60). Námitka týkající se nevyužití institutu stanovení daně podle pomůcek tak není důvodná; v daném případě je podstatné, zda správce daně a žalovaný unesli své důkazní břemeno ve výše uvedeném smyslu.

46. Žalobce dále namítal, že zpráva o daňové kontrole nemůže být použitelným důkazním prostředkem, neboť její podpis byl odůvodněně odepřen. Žalobce v této souvislosti uvádí, že opakovaně v průběhu řízení požadoval, aby byly vyloučeny konkrétní položky, u kterých bude jednoznačně prokázáno, že nárok na odpočet není uplatňován v souladu se zákonem, a dále tvrdil, že samotné výsledky dožádání jiných správců daně nelze považovat za důkazy. Podle žalobce na tyto požadavky zpráva o daňové kontrole nereagovala.
47. Podle § 88 odst. 1 věty první daňového řádu o zahájení, průběhu a ukončení daňové kontroly sepíše správce daně zprávu o daňové kontrole, která obsahuje výsledek kontrolního zjištění, včetně hodnocení důkazů zjištěných v průběhu daňové kontroly, a odkaz na protokoly nebo úřední záznamy.
48. Podle § 88 odst. 4 daňového řádu zprávu o daňové kontrole podepisuje kontrolovaný daňový subjekt a úřední osoba. Správce daně po podpisu předá stejnopis zprávy o daňové kontrole kontrolovanému daňovému subjektu. Podpisem zprávy o daňové kontrole je ukončeno její projednání, zpráva o daňové kontrole se považuje za oznámenou a současně je ukončena daňová kontrola.
49. Podle § 88 odst. 6 daňového řádu odepření podpisu zprávy o daňové kontrole kontrolovaným daňovým subjektem bez dostatečného důvodu nemá vliv na použitelnost zprávy o daňové kontrole jako důkazního prostředku. O tomto musí být ve zprávě kontrolovaný daňový subjekt prokazatelně poučen. Okamžikem bezdůvodného odepření podpisu nastávají též účinky projednání, oznámení zprávy o daňové kontrole a ukončení kontroly.
50. Jak vyplývá ze zprávy o daňové kontrole (strana 96 a 97 zprávy), správce daně uvedl, že z nálezu Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 232/2 vyplývá, že Ústavní soud možnost využít výsledky dožádání, které nejsou v listině zachyceny bezprostředně provedeným důkazem, nevyloučil. Dále správce daně uvedl (strana 99 zprávy o daňové kontrole), že pokud dožádaný správce daně ve své odpovědi na dožádání uvede, že daňovým subjektem nebylo podáno daňové přiznání, resp. nebyla jím do státního rozpočtu odvedena daň, nejedná se ve smyslu judikatury Ústavního soudu o nepřípustné hodnocení důkazů. Co se týká požadavku na vyloučení nároku na odpočet daně pouze u konkrétních položek, ze zprávy o daňové kontrole vyplývá, že správce daně se jednotlivými obchody žalobce podrobně zabýval a posuzoval žalobcem vykazovaná plnění, u kterých žalobce uplatňoval nárok na odpočet, s ohledem na veškeré důkazní prostředky předkládané žalobcem a ve vzájemné souvislosti se všemi zjištěními z vlastních šetření, tedy s důkazy získanými na základě tuzemských i mezinárodních dožádání.
51. Z výše uvedeného vyplývá, že zpráva o daňové kontrole jako podklad platebních výměrů ob stojí, neboť obsahuje náležitosti ve smyslu § 88 odst. 1 daňového řádu,

a jejímu vydání předcházelo seznámení žalobce s výsledkem kontrolního zjištění, v němž byla taktéž podrobně shrnuta skutková zjištění správce daně (protokol č.j. 2743080/14/3001-05406-707681 ze dne 18.6.2014). Správce daně při ukončení daňové kontroly řádným postupem dostal všem požadavkům obsaženým v § 88 daňového řádu. Důvody, které uvádí žalobce, podle zdejšího soudu nelze považovat za důvody pro (důvodné) odepření podpisu zprávy o daňové kontrole, jež by mělo vliv na použitelnost zprávy o daňové kontrole jako skutkového podkladu platebních výměrů. Žalobce nepochybně měl v průběhu celé daňové kontroly právo předkládat důkazní prostředky a vyjádření,

byl

seznámen

s výsledkem kontrolního zjištění a poté s ucelenými úvahami a závěry správce daně ve zprávě o daňové kontrole, proti nimž mohl následně uplatnit opravný prostředek. Nedošlo tak k jakémukoli zkrácení žalobce na jeho procesních právech, jež umožňují daňovému subjektu náležitou procesní obranu, jejímž předpokladem je seznámení se skutkovými zjištěními a na jejich základě dovozenými skutkovými a právními závěry správce daně. Je zřejmé, že důvody pro které žalobce odmítl zprávu o daňové kontrole podepsat spočívají v nesouhlasu se závěry ve zprávě uvedenými (str. 3 a 4 protokolu ze dne 7.10.2014, č.j. 3691978/14/3001-05406-703931).

52. Skutečnost, že v daném případě žalobce zprávu o daňové kontrole odmítl podepsat, proto nemá vliv na řádné ukončení daňové kontroly ani na přezkoumatelnost platebních výměrů.
53. Žalobce dále namítal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobce nereagoval na výzvy žalovaného k vyjádření a doplnění důkazních prostředků vydané s ohledem na odpovědi na mezinárodní dožádání od maďarského správce daně. Žalobce ovšem poukazuje na skutečnost, že žalovaný obdržel odpověď na písemnost č.j. 328679/15/5300-22443-701728 odeslanou dne 8.12.2015.
54. Podle § 115 odst. 2 daňového řádu provádí-li odvolací orgán v rámci odvolacího řízení dokazování, seznámí před vydáním rozhodnutí o odvolání odvolatele se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují, a umožní mu, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil, popřípadě navrhl provedení dalších důkazních prostředků. Obdobně postupuje odvolací orgán i v případě, kdy dospěje k odlišnému právnímu názoru, než správce daně prvního stupně, a tato změna by ovlivnila rozhodnutí v neprospěch odvolatele.
55. Jak bylo výše shrnuto, v průběhu odvolacího řízení obdržel správce daně výsledky mezinárodních dožádání, o které byl doplněn spisový materiál. Žalovaný proto seznámil žalobce se zjištěnými skutečnostmi a poskytl žalobci lhůtu k vyjádření a doplnění důkazních prostředků v délce 8 dní ve výzvě ze dne 19.11.2015, č.j. 38679/15/5300-22443-701728, která byla žalobci doručena dne 1.12.2015. Žalobce reagoval písemností „odpověď na Vaši písemnost 38679/15/5300-2443-701728“, doručenou žalovanému dne 8.12.2015. Dne 15.12.2015 vydal žalovaný napadené rozhodnutí.
56. Žalobce k výsledkům mezinárodní dožádání v této písemnosti uvádí, že podle jeho názoru maďarský subjekt (aniž by blíže specifikoval, který) potvrdil skutečnosti tvrzené v průběhu kontroly, a to zejména reálnou existenci vykazovaných obchodů a způsob přepravy zboží. Dále uvádí, že v účetnictví žalobce je transakce vykazována jako třístranný obchod a že z dosavadních informací je zřejmé, že takto postupoval i slovenský obchodní partner (ANDENE, TECHAGRA RV Žiharec). Pokud maďarská strana uvádí, že si není vědoma účasti na třístranném obchodu, ale přitom vykazuje intrakomunitární plnění ze vstupu (ze

Slovenska) tak i na výstupu (opět na Slovensko), přičemž zboží prokazatelně bylo na území Maďarska (vážení zboží v „Gyeru“), pak jde zcela nepochybně sice o nesprávné účetně-daňové zachycení transakcí pravděpodobně maďarskou stranou, nicméně není narušena daňová neutralita toků DPH. Třístranný obchod je zjednodušením dvou intrakomunitárních transakcí. Tudíž, není-li podle žalobce prokázáno, že šlo o rozdílné dodávky, jde pouze o administrativní pochybení, které nemůže být důvodem pro popření celé obchodní transakce. K tomu, že obchody byly sjednány „podáním ruky“, žalobce uvádí, že tato informace se shoduje s jeho tvrzeními. Závěry z toho vyvozené jsou podle žalobce umělými konstrukcemi a nelze je považovat za opřené o důkazy. V obecné rovině žalobce konstatuje, že všechna mezinárodní dožádání potvrdila jeho vlastní tvrzení o uskutečněných obchodních transakcích, resp. je nepopřela. Žalobce výsledky dožádání na rozdíl od správce daně považuje za informace ve prospěch svých tvrzení a požaduje vyloučení nároku na odpočet daně s odvoláním na konkrétní daňové doklady a důkazy. Žalobce dále ve vyjádření uvádí, že z písemnosti správce daně vyplývá záměr doměřit daň na základě obecných úvah, nikoli „konkrétně položkově“. Podle žalobce je otázkou, zda tento postup je ještě dokazováním, nebo již nevyřčeně de facto stanovením daně na základě pomůcek. Zároveň žalobce v tomto vyjádření nenavrhuje žádné další důkazy.

57. Přestože žalovaný v napadeném rozhodnutí nezohlednil obsah vyjádření žalobce, neboť měl za to, že žalobce na jeho výzvu nereagoval, nemá toto pochybení vliv na zákonnost závěrů žalovaného. Vyjádření žalobce k výsledkům mezinárodního dožádání neobsahuje žádné nové argumenty či odkaz na skutečnosti, které by mohly dostatečně skutkově podložené závěry žalovaného jakkoli změnit. Závěry žalovaného nelze považovat za obecné, nýbrž odpovídající požadavkům judikatury na specifikaci okolností, pro něž lze na žalobcem uskutečňované transakce nahlížet jako na zasažené daňovým podvodem, což podporují i výsledky mezinárodního dožádání; pokud byla formálně potvrzena transakce s V-TRANS-SPEDICO Kft., tak i tento obchod vykazoval řadu nestandardních znaků, zejména to, že transakci ve skutečnosti zajišťovala jiná osoba (I. E. ze Slovenska) a že zboží Maďarskem de facto pouze „projelo“ zpět na Slovensko. Pokud jde o vlastní přístup žalobce k sjednávání a realizaci mnohamilionových transakcí, k tomu ve zmiňovaném vyjádření žalobce žádné argumenty nevznáší.
58. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

59. O nákladech účastníků řízení před zdejšími i kasačním soudem zdejší soud rozhodl jediným výrokem podle § 60 odst. 1 s.ř.s. věty první s.ř.s. ve spojení s § 110 odst. 3 s.ř.s.
60. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost je nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu (§ 104 odst. 3 písm. a/ s.ř.s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. srpna 2019

David Raus v.r.
předseda senátu